

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Перник, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора Албена М. Стоилова
като разглежда докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221700600119 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.327 НПК.

В срока по чл.319 от НПК е постъпила въззивна жалба от подсъдимият Н. Б. Б. чрез упълномощения от него защитник Б.С. срещу Присъда № 9/2022 г., постановена по нохд № 730/2021 г, по описа на Районен съд гр. Перник, с което подсъдимият Н. Б. Б. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.209, ал.1, НК, като във вр. чл.54, ал.1 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, като на основание чл. 57, т.3 от ЗИНЗС му е определено първоначален общ режим на изпълнение на наложеното наказание.

Във въззивната жалба са развити доводи за нарушение на материалния и процесуалния закон, неправилна преценка на събрания по делото доказателствен материал, както и че повдигнатото обвинение не е доказано по безспорен начин. Прави се възражение, че присъдата е незаконосъобразна и необоснована, като се прави искане въззивната инстанция да постанови нова присъда, с която да признае подсъдимия за невиновен и да го

оправдае.

В съдебно заседание представителят на Пернишката окръжна прокуратура счита жалбата за процесуално допустима, но по същество за неоснователна. Смята, че първоинстанционната присъда е правилна, постановена в пълно съответствие с материалния и процесуалния закон, че наказанието е правилно индивидуализирано и фактическите констатации на първоинстанционния съд в пълна мяра съответстват на приобщения и проверен в хода на съдебното следствие доказателствен материал. Поради това моли на основание чл.334 т.6 от НПК да бъде потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

Частният обвинител И.В. в открито съдебно заседание изразява становище, че постановената от РС – Перник присъда е правилна и следва да бъде потвърдена, предлага същата да бъде завишена.

В открито съдебно заседание в хода на съдебните прения подсъдимият Н.Б. иска да бъде отменена първоинстанционната присъда поради недоказаност, незаконосъобразност и в нарушение на съдопроизводствените правила. Сочи, че разпитаните свидетели по делото са лъжесвидетелствали, че е извършил престъплението, за което е предаден на съд, тъй като по времето, сочено, че е извършено деянието е бил в процес на освидетелстване, както и че в същият период е бил с мярка за неотклонение „домашен арест“. Упълномощеният защитник на подсъдимия Н. Б. Б. – Б.С. иска да бъде отменена първоинстанционната присъда като неправилна, незаконосъобразна, необоснована и несправедлива и бъде постановена нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение по чл. 209, ал.1 НК Счита, че следва да бъде постановено нова присъда, с която да бъде признат Н.Б. за невиновен, сочи че пострадалият от деянието не е могъл да има такава сума, тъй като е пенсионер, съпругата му е болна и нямат средства. Счита, че разпитаните по делото свидетели са заинтересовани от изхода на делото, поради това лъжесвидетелстват, като единствена тяхна цел е компроментиране на подсъдимия.

Пернишкият окръжен съд, след като разгледа обжалваното решение с оглед доводите на страните и служебно по реда на чл.313 и 314 от НПК установи следното:

По делото са събрани всички доказателства, необходими за всестранното му изясняване. Въз основа на тях, след направен съвкупен и обстоен анализ, районният съд е установил точно фактическата обстановка. Направените правни изводи са правилни. В тази насока следва да се подчертае, че първостепенния съд в пределите на своята компетентност, по реда и със средствата, предвидени в НПК, е взел всички мерки за разкриване на обективната истина. Постановил е решението си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Изпълнил е задължението си по чл.378, ал.4, т.1 вр. с 305, ал. 3 НПК, като в мотивите е посочил установените обстоятелства, доказателствата, които ги подкрепят и е изложил правните си изводи. Посочил е и съображенията си по отношение кредитирането на събрания по делото доказателствен материал, неговата относимост към решаването на делото по същество и

противоречията. Отговорено е на всички релевантни доводи.

При всичко това е установено по несъмнен начин, че подсъдимият Н.Б. е извършил престъплението, за което е обвинен при фактическа обстановка, която напълно се възприема от настоящата инстанция, поради което не се налага нейното преповтаряне.

При така изяснената фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани и законосъобразни правни изводи относно авторството и правната квалификация и размера на наказанието. Квалификацията на извършеното от подсъдимият престъпление е точна.

При тези изводи, Пернишкият окръжен съд не намира основания за отменяне или изменение на обжалваната присъда в частта, с която подсъдимият Н.Б. е признат за виновен по предявеното му обвинение.

При определяне на наказанието, районен съд е отчетел обстоятелствата, имащи значение за постигане целите на индивидуалната и генералната превенция, като наложеното наказание е към законовия минимум, а именно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, като на основание чл. 57, т.3 от ЗИНЗС му е определено първоначален общ режим на изпълнение на наложеното наказание.

Това наказание според настоящия съдебен състав не се явява несправедливо.

Изложените съображения налагат извода, че обжалваната присъда е обоснована, законосъобразна, постановена при спазване на процесуалните правила и наложеното наказание е справедливо, поради което за въззивния съд липсват основания за неговото изменение или отменяне.

С оглед изложените във въззивната жалба и съдебните прения доводи следва да се отбележи следното:

Наведеното пред настоящата инстанция възражение от подсъдимия и неговия защитник относно неправилното кредитиране на свидетелските показания на св. И.В. - пострадал от деянието, Р.М., Г.К. и Ц. В. се явява неоснователно тъй като съгласно чл.117 от НПК със свидетелски показания могат да се установяват всички факти, които свидетелят е възприел и които допринасят за разкриване на обективната истина, стига лично да са възприети. Доказателствата и доказателствени средства нямат предварително установена сила. Предвидените в НПК способности за установяването на данните по делото са равностойни по доказателствената им сила, стига да са събрани по реда на НПК и да са достоверни. Така, че не е от значение дали един подлежащ на доказване факт се установява с гласно доказателствено средство, или по друг процесуален способ. Показанията на кредитираните гласни доказателствени източници ведно с писмените доказателства и доказателствени средства съставляват онова цяло, от което може да се направи категоричния извод за авторството на деянието от страна на подсъдимият. За първостепенния съд не е съществувала пречка да провери посочените в обстоятелствената част на обвинителния акт обстоятелства посредством разпитите на свидетелите И.В., Р.М., Г.К. и Ц. В., които напълно се припокриват и си кореспондират помежду си, като пресъздават една и съща фактическа обстановка относно точните действия на подсъдимия и пострадалия, повода за възникване

на деянието, при което подсъдимия с цел да набави за себе си имотна облага е възбудил у И. Г. В. заблуждение, че ще му продаде л.а. марка „ДР Моор“ модел „ДР5“, свят сив металик с ДК № ***, собственост на баба му Н. Б. С. и майка му Б. Н. С. за сумата от 3100 лв., при което поради в резултат на невярна представа свидетеля И.В. е предал на подсъдимия сумата от 2500 лв.

За да стигне до гореизложената фактическа обстановка, първостепенният съд е събрал доказателствата, необходими за правилно решаване на делото. Направил е прецизен и задълбочен анализ на събрания по делото доказателствен материал, като е обмислил доказателствата както поотделно, така и в съвкупност. Разпитал е подробно свидетелите И.В., Р.М., Г.К. и Ц. В. . От техните показания се установява, че на *** около 11.30 ч. подсъдимият пристигнал на паркинга, на който свидетелите И.В., Р.М. и Г.К. били и разговаряли помежду си, и заявил в тяхно присъствие, че предлага процесния автомобил на продажна цена от 3100 лв., за която пострадалият И.В. веднага пожелал да го закупи. Още същият ден свидетелят И.В. в присъствието на свидетелите Р.М. и Г.К. предал на подсъдимия сумата от 2500 лв. с уговорка останалите 600 лв. да предаде в рамките на един месец. Подсъдимият взел парите като обяснил, че майка му Б. Н. С. ще докара автомобила на паркинга и ще го предаде на купувача И.В.. На посочената дата и час С. не докарала автомобила. На същата дата около 17.30 ч. свидетелят В. видял подсъдимия и го попитал защо не е изпълнил уговорката, като получил отговор, че майка му ще му върне парите на следващия ден. Това било потвърдено от телефонно обаждане от страна на С., майка на подсъдимия до частния обвинител. Това не се случило и на следващия ден. Осъзнавайки случилото се свидетелят В. подал жалба до ОД на МВР - Перник и било образувано досъдебно производство за престъпление по чл.209, ал.1 НК, извършено на *** Между показанията на разпитаните по делото свидетели не са налице съществени противоречия, като първоинстанционния съд мотивирано е посочил причините, поради които ги приема и включва в доказателствената съвкупност. Първоинстанционния съд подробно е обсъдил обясненията на подсъдимия и е посочил в коя част ги кредитира и в коя ги отхвърля, като се е мотивирал за това. По показанията на свидетелите Р.М. и Г.К. – очевидци на деянието, се установява по несъмнен, категоричен и безспорен начин времето, мястото и механизма на извършеното деяние по чл. 209, ал.1 НК, както и неговото авторство. Следва да се подчертае, че показанията на свидетеля И.В., независимо от обстоятелството, че е пострадал, са подробни, последователни и идентични, потвърждават се по основните въпроси изцяло от показанията на останалите свидетели по делото, поради което доводите във въззивната жалба за тяхната недостоверност изцяло се отхвърлят от настоящата инстанция като несъстоятелни.

Така установената от районния съд фактическа обстановка се възприема изцяло от въззивния съд, защото почива на точна и вярна преценка на доказателствения материал. Както фактическите констатации, така и правните изводи на районния съд, се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, защото почиват на вярна и точна интерпретация на събраните по делото доказателства. Въпросът за авторството на деянието

е намерил своето правилно разрешение в обжалваната присъда.

Показанията на пострадалия са аналитично обсъдени и резонно са кредитирани като непротиворечиви, последователни и са изцяло в унисон с кредитираните показания на останалите свидетели, включително и на кредитираната част от обясненията на подсъдимия. Те съответстват и на другите събрани и приети по делото доказателства. Така обсъдени тези доказателства безспорно установяват дейността на подсъдимия преди, по време и непосредствено след деянието, както и причинените на пострадалия имуществени вреди. Те са в логическа връзка и обусловеност и кореспондират изцяло с показанията на свидетелите Р.М. и Г.К..

Първоинстанционния съд е обсъдил и обясненията на подсъдимия, като се е съобразил с двоякия характер на тези обяснения- както като на гласно доказателствено средство по см. на чл. 115 НПК, така и като израз на защитната позиция на подсъдимия. Същите са анализирани, като ПРС е дал аргументиран отговор защо не ги кредитира като доказателствено средство и е изложил подробни доводи за тяхната несъстоятелност. При изследване на тези обяснения прави впечатление, че подсъдимия Н.Б. по принцип не отрича отношенията си със свидетеля И.В., но им дава различно обяснение.

За оценката на обясненията на подсъдимия първоинстанционният съд е подходил преценявайки ги в съответствие с кредитираните свидетелски показания, както и с факта, че те градят и защитната версия на подсъдимия.

Въззивният съд намира, че районният съд е обсъдил показанията на всички свидетели по делото както в подкрепа на обвинението, така и в подкрепа на защитната теза на подсъдимия. Посочил е кои показания кредитира и в кои части, както и защо.

Настоящият съдебен състав намира, че порок при обсъждането на доказателствата в присъдата и мотивите към нея няма, включително и посочените от защитата в жалбата и в съдебно заседание. Детайлно в мотивите си районният съд сочи защо кредитира показанията на свидетелите, кои и в коя част. Обстойно се е аргументирал в тази насока, като е направил изискуемия от закона паралел, с обясненията на подсъдимия.

Доводът на защитата, че е било налице противоправно поведение от страна на пострадалия и неговото поведение, насочено към компроментиране на подсъдимия, не се възприема от настоящата инстанция, тъй като както и районния съд е сторил – разглеждайки този факт в светлината на цялата съвкупна доказателствена маса – той остава изолиран, недоказан, некореспондиращ с останалите доказателства и се възприема като резултат от предприета защитна теза на подсъдимия.

Относно представените и приети в съдебно заседание документи от подсъдимия Н.Б. и неговият защитник Б.С.- Жалба до ВСС от 29.04.2022 г.; жалба до Специализираната прокуратура гр.София с приложено известие за доставка от 15.04.2022 г.; сигнал до ГДБОП с приложена призовка от 31.05.2022 г.; сигнал до НАП гр.Перник и гр. София, сигнал до Община гр.Перник от 02.06.2022 г.; сигнал до НОИ гр. Перник от 02.06.2022 г.; документ за освидетелстването на лицето Н. Б. Б. от ***; протокол от съдебно заседание от 25.05.2022 г.

по НЧХД №654/2021 г. по описа на РС-Перник срещу подсъдимите И.В., Р.М. и Г.К., настоящият съдебен състав намира същите ирелевантни към предмета на спора, поради което същите не следва да бъдат обсъждани.

При така установената фактическа обстановка, районният съд правилно е приел от правна страна, че с поведението си подсъдимият Н. Б. Б. е осъществил от обективна и от субективна страна съставът на престъплението по чл.209, ал.1 НК, тъй като на *** около 11.30 ч. в ***, на паркинг, находящ се пред бл. ** с цел да набави за себе си имотна облага възбудил у И. Г. В. заблуждение, че ще му продаде на цена от 3100 лв. лек автомобил марка „ДР Мотор“ модел „ДР5“, свят сив металик с ДК № ***, собственост на баба му Н. Б. С. и майка му Б. Н. С. и с това му причинил имотна вреда в размер на 2500 лв.

Пернишкият окръжен съд като преценява всички доказателства, релевантни за делото съгласно чл.14 от НПК поотделно и в тяхната съвкупност, приема, че подсъдимият е осъществил посоченото деяние, квалифицирано правилно в присъдата на районния съд.

Съображенията на Пернишкият районен съд по отношение на обект, обективна страна, субект, субективна страна са правилни, логични и законосъобразни, те се споделят изцяло от настоящата инстанция, поради което и не се преповтарят.

Анализът на доказателствата при обсъждане на елементите на състава на престъплението също се възприема изцяло от ПОС, защото е логичен, последователен и почива изцяло на правната доктрина и константната практика на ВКС на РБ. Районният съд е бил изключително прецизен при разглеждането на делото в съдебно заседание и е събрал всички възможни доказателства.

При служебната проверка по отношение на определяне на наказанието, ПОС прецени, че при определяне на наказанието на подсъдимия Н. Б. Б. не е налице явна несправедливост. Наложено наказание по вид и размер е съобразено с целите по чл.36 от НК.

Съдът е констатирал следните смекчаващи отговорността обстоятелства – добросъвестно процесуално поведение на подсъдимия в хода на производството по делото. В същото време съдът не е намерил отегчаващи вината обстоятелства.

Въззивният състав категорично счита, че не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл.55 ал.1 от НК.

Определеното наказание от 1 /една/ година „лишаване от свобода“ наложено ефективно при условията на чл.57 , т.3 от ЗИНЗС е именно съответното и за деянието и за дееца. Така определеното наказание е съобразено с всички обстоятелства от значение за отговорността на подсъдимия и със етимологията на конфликта. Наложено от първоинстанционния съд наказание на подсъдимия е обосновано и законосъобразно, както с оглед констатираните обстоятелства, така и с обществената опасност, която разкриват самото деяние и дееца. По този начин и с това наказание съдът счита, че ще бъдат постигнати целите на генералната и специалната превенция.

Поради тези съображения съставът на въззивния съд намери, че правните изводи, които е извел първостепенният съд при така установените факти, че подсъдимият е осъществил с действията си от обективна и субективна страна състава на престъпление чл.209, ал.1 НК са правилни и законосъобразни.

Престъплението от субективна страна е извършено умишлено, при форма на вината пряк умисъл с целени и настъпили общественополезни последици.

Вината на подсъдимият се доказва по несъмнен начин както от гласните доказателства така и от изготвени и приети по делото експертизи.

При така установената фактическа обстановка, доводите на защитата, се явяват неоснователни, а материалният закон е приложен правилно.

Въззивният съд счита жалбата за неоснователна, а наказанието като справедливо определено, защото наказанието е определено в пределите на НК, предвидено за този вид наказания. Като размер същото е към минималния размер на предвиденото в НК наказание и е в съответствие на извършеното.

Пред настоящата инстанция разноски не са претендирани, поради което не се дължат.

Водим от всичко изложено и на основание чл. 334, т. 3 вр. чл. 337, ал. 1 от НПК,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 9 от 28.02.2022 год., постановено по НОХД № 730/2021 г. по описа на Районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване и протест по аргумент от чл. 346 от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____